Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen ulosotonhaltijan lakkauttamista koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 92/1996 vp ulosotonhaltijan lakkauttamista koskevaksi lainsäädännöksi. Eduskunta, jolle lakivaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 10/1996 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

ulosottolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain 3 luvun 1 §:n 1 momentin 5 kohta, 6 ja 10 §, 12 §:n 1 momentti, 17 ja 18 §, 5 luvun 20 §, 6 luvun 19 § sekä 8 luvun 1, 2 ja 5 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 luvun 1 §:n 1 momentin 5 kohta ja 12 §:n 1 momentti 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa (389/73) ja 18 § 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1634/91), 6 luvun 19 § 14 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (867/84) ja 8 luvun 5 § osittain muutettuna 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetulla lailla (1066/91),

muutetaan 1 luvun 5 §, 3 luvun 2—5 §, 7 §:n 1 momentti, 19 §, 20 §:n 1 ja 2 momentti, 21 §:n 2 ja 3 momentti, 21 b §, 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti sekä 34 d §, 4 luvun 7 §:n 3 momentti, 22 §:n 3 momentti, 25 §:n 2 momentti ja 28 §:n 4 momentti, 5 luvun 1 §:n 2 momentti ja 24 §:n 1 momentti, 6 luvun 3 §:n 1 momentti, 12 § sekä 24 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 7 luvun 5 §:n 2 momentti sekä 8 luvun 4, 6 ja 7 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 5 § 22 päivänä maaliskuuta 1996 annetussa laissa (197/96), 3 luvun 2 § osittain muutettuna mainitulla 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetulla lailla ja 24 päivänä marraskuuta 1995 annetulla lailla (236/96), 4 ja 5 § 29 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa (576/48), 7 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (1075/79), 19 § 20 päivänä helmikuuta 1960 annetussa laissa (113/60), 20 §:n 1 ja 2 momentti sekä 21 §:n 3 momentti mainitussa 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa, 21 §:n 2 momentti mainitussa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa ja 21 b § 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1016/85), 3 luvun 23 §:n 3 momentti sekä 4 luvun 22 §:n 3 momentti ja 28 §:n 4 momentti 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa (1055/91), 3 luvun 34 d § 13 päivänä kesäkuuta 1986 annetussa laissa (470/86), 4 luvun 7 §:n 3 momentti 11 päivänä marraskuuta 1988 annetussa laissa (939/88), 5 luvun 1 §:n 2 momentti 27 päivänä marraskuuta 1987 annetussa laissa (897/87) ja 24 §:n 1 momentti 12 päivänä maaliskuuta 1909 annetussa laissa, 6 luvun 3 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1586/92), 12 § 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetussa laissa (551/95) ja 24 §:n 1, 2 ja 4 momentti 1 päivänä helmikuuta 1929 annetussa laissa (53/29) sekä 7 luvun 5 §:n 2 momentti mainitussa 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa, sekä

lisätään 3 lukuun uusi 39—41 §, 4 luvun 14 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa, uusi 3 momentti, 5 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja mainitulla 22 päivänä maaliskuuta 1996 annetulla lailla, uusi 4 momentti sekä 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetussa laissa, uusi 3 momentti ja 6 luvun 25 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Ulosottomiehen yksinomainen toimivalta

Ulosottomiehen tulee itse:

1) päättää 3 luvun 3—5 §:ssä sekä 23 §:n 3 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta, 3 luvun 22 §:n 1 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta alkuperäisen saamistodisteen puuttuessa, täytäntöönpanon peruuttamisesta 3 luvun 14 §:n nojalla sekä 3 luvun 20 §:ssä tarkoitetun vakuuden hyväksymisestä;

2) siirtää asia toisen paikkakunnan ulosottomiehelle ja pyytää tältä virka-apua sekä neuvoa asianosainen kantelemaan tai pyytämään virheen korjaamista 3 luvun 19 §:n mukaisesti;

3) määrätä pakoileva velallinen tai hänen 3 luvun 34 b §:ssä tarkoitettu edustajansa noudettavaksi ulosottoselvitykseen sekä määrätä velallinen luovuttamaan kirjanpitokirjat ja -aineisto tarkastettaviksi;

4) päättää uhkasakon asettamisesta ja tehdä hakemus uhkasakon tuomitsemiseksi;

5) myydä ulosmitattu kiinteä omaisuus, alusrekisteriin merkitty alus tai osuus siihen taikka sen lastina oleva tavara, rekisteröity ilma-alus, autokiinnityslain (810/72) 1 §:ssä tarkoitettu omaisuus, huoneiston hallintaan oikeuttava asunto- tai kiinteistöosakeyhtiön osake sekä muu ulosmitattu omaisuus, jonka tiedetään olevan kiinnityksen taikka panttitai pidätysoikeuden nojalla velan vakuutena;

6) jakaa 5 kohdassa mainitun omaisuuden kauppahinta tai muun omaisuuden kauppahinta, milloin eri jakomenettely 6 luvun 3—5 §:n mukaan on tarpeen;

7) asettaa maksuvelvollisuus, joka perustuu 3 luvun 20 a §:n 2 momenttiin, 4 luvun 9 b §:ään, 5 luvun 9 §:n 3 momenttiin, 11 §:n 4 momenttiin tai 45 §:n 3 momenttiin taikka 8 luvun 4 tai 7 §:ään;

8) päättää toimitsijan asettamisesta 4 luvun 24 tai 25 §:n nojalla sekä 7 luvun 11 a §:ssä tarkoitetun turvaamistoimen myöntämisestä;

9) päättää ulosottotoimen oikaisemisesta 9 luvun 1 §:n 1—3 momentin ja 10 luvun 10 §:n nojalla, 9 luvun 6—8 §:ssä säädetyn osoituksen antamisesta ja täytäntöönpanon keskeyttämisestä;

10) toimittaa tilitys osamaksukaupan myyjän ja ostajan välillä; sekä

11) päättää lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta.

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

2 §

Ulosottomies panee täytäntöön tuomion, jossa:

1) velvoitetaan raha- tai tavarasuoritukseen;

2) velvoitetaan luovuttamaan toiselle määrätty irtain omaisuus tai esine;

3) velvoitetaan luovuttamaan toiselle tai toisen hallintaan kiinteää omaisuutta, rakennus, huoneisto tai sen osa;

4) velvoitetaan jotakin tekemään tai täyttämään;

5) kielletään tietyn toimen tekeminen tai velvoitetaan sallimaan, että toinen suorittaa toimen;

6) määrätään takavarikko tai muu turvaamistoimi; tai

7) määrätään muu velvoite, jonka täytäntöönpano kuuluu ulosottomiehelle.

Tuomio pannaan täytäntöön niin kuin tässä laissa säädetään, jollei täytäntöönpanosta ole tuomiossa eri määräystä tai jollei muualla laissa toisin säädetä. Edellä 1 momentin 1 kohdassa mainittu tuomio pannaan täytäntöön niin kuin 4—6 luvussa säädetään. Turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpanosta säädetään 7 luvussa.

3 §

Ulosottomies saa panna tuomion täytäntöön ennen kuin se on lainvoimainen, jollei muutoksenhaku tule täytäntöönpanon vuoksi hyödyttömäksi ja jos hakija asettaa vakuuden siltä varalta, että hänet velvoitetaan korvaamaan tuomion muuttumisesta aiheutunut vahinko. Jos kuitenkin tässä tai muussa laissa säädetään taikka tuomiossa määrätään, että tuomion täytäntöönpano ennen kuin se on lainvoimainen, on kielletty, tai jos tuomion täytäntöönpanosta ennen kuin se on lainvoimainen säädetään tai määrätään erikseen, on sitä noudatettava.

4 §

Tuomio, jossa vastaaja velvoitetaan jotakin tekemään tai täyttämään uhalla, että ulosoton hakija voi sen vastaajan kustannuksella tehdä tai teettää (*teettämisuhka*), pannaan täytäntöön siten, että ulosottomies antaa hakijalle luvan työn tekemiseen tai teettämiseen, jos velvoite on laiminlyöty. Jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä, ulosottomiehen on ennen luvan myöntämistä varattava vastaajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi sekä asetettava velvoitteen täyttämiselle määräaika. Vastaajalle on annettava tiedoksi luvan myöntämistä koskeva päätös. Ulosottomiehen on tarvittaessa annettava hakijalle virka-apua.

Jos tuomiossa ei ole teettämisuhkaa, ulosottomiehen on se ensin asetettava. Vastaajan kuulemisesta ja uhan tiedoksiannosta on tällöin voimassa, mitä 41 §:n 1 momentissa säädetään. Muutoin tuomio pannaan täytäntöön 1 momentissa säädetyllä tavalla. Vastaajaa ei kuitenkaan ennen luvan myöntämistä tarvitse uudelleen kuulla, ellei se ole tarpeellista.

Jos ainoastaan vastaaja voi täyttää velvoitteen, ulosottomiehen on asetettava laiminlyönnin varalle uhkasakko, jollei sitä ole jo tuomiossa asetettu. Perustellusta syystä voidaan myös 1 ja 2 momentissa tarkoitetun tuomion täytäntöönpanossa asettaa vastaajalle sakon uhka. Uhkasakko asetetaan ja tuomitaan maksettavaksi 39—41 §:n mukaisesti.

Tuomiolla, jossa velvoitetaan allekirjoittamaan kauppakirja tai muu asiakirja taikka antamaan suostumus, hyväksyminen tai muu vastaava lausuma, on tuomion saatua lainvoiman sama vaikutus kuin velvoitteen täyttämisellä.

5 §

Tuomio, jossa sakon uhalla kielletään tekemästä tietty toimi tai velvoitetaan sallimaan, että toinen suorittaa toimen, pannaan täytäntöön siten, että ulosottomies hakee uhkasakon tuomitsemista käräjäoikeudelta, jos kieltoa on rikottu, ja asettaa samalla tarvittaessa uuden uhkasakon. Uhkasakko asetetaan ja tuomitaan maksettavaksi 39—41 §:n mukaisesti.

Jollei tuomiossa ole sakon uhkaa, ulosottomiehen on se ensin asetettava. Muutoin tuomio pannaan täytäntöön 1 momentissa säädetyllä tavalla. Vastaajaa ei kuitenkaan ennen uhkasakon tuomittavaksi hakemista tarvitse uudelleen kuulla, ellei se ole tarpeellista.

Jos ulosottomies voi sopivalla tavalla estää kiellon rikkomisen, on sellaiseen toimeen ryhdyttävä, jos kieltoa on rikottu. Ulosottomiehen on varattava sitä ennen vastaajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä, sekä ilmoitettava hänelle toimen suorittamisesta. Hakija on velvollinen etukäteen maksamaan toimesta aiheutuvat tarpeelliset kulut.

7 §

Milloin alioikeuden tai hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena antamaan päätökseen tai tuomioon, jossa joku on velvoitettu toiselle jotain maksamaan, haetaan muutosta, saa ulosottomies toimittaa ulosmittauksen velalliselta, jollei tämä aseta panttia tai takausta maksettavaksi tuomitusta määrästä. Ulosmitattua omaisuutta ei kuitenkaan ilman velallisen suostumusta saa myydä ennen kuin tuomio on saanut lainvoiman. Siltä osin kuin omaisuus on pilaantuvaa, pian häviävää, arvossaan nopeasti alenevaa tai kovin kallishoitoista, ulosottomiehen tulee, jos velkoja pyytää ja asettaa vakuuden kuluista ja vahingosta, toimittaa omaisuuden myyminen.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 §

Jos ulosottomies, jolta on haettu tuomion täytäntöönpanoa, havaitsee tuomion niin sekavaksi tai epätäydelliseksi, ettei siitä käy selville, miten asiassa on tuomittu, hänen on neuvottava asianosaisia kantelemaan tuomiosta tuomiovirheen perusteella.

Jos ulosottomies havaitsee, että tuomio sisältää kirjoitus- tai laskuvirheen, hänen on osoitettava asianosainen pyytämään virheen korjaamista oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 10 §:n mukaisesti.

20 §

Ulosottomiehen on arvioitava pantti tai takaus (*vakuus*), joka jonkun on tämän lain mukaan asetettava ja jota vastapuoli ei ole hyväksynyt. Takauksen on oltava omavelkainen ja, jos takaajia on kaksi tai useampia, yhteisvastuullinen.

Pantti on luovutettava ulosottomiehelle tai talletettava hänen määräyksestään luottolaitokseen taikka luotettavan henkilön säilytettäväksi ja hoidettavaksi. Talletuksesta annet-

tu todistus ja takauskirja on luovutettava ulosottomiehen säilytettäväksi.

— — — — — — — — — — — — — —

21 §

— — — — — — — — — — — — — —

Ulosottomieheltä haetaan täytäntöönpanoa suullisesti tai kirjallisesti taikka automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Jos hakemus koskee 1 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanoa, hakemuksessa on ilmoitettava, mihin säännökseen hakijan oikeus saada täytäntöönpano tämän lain mukaisessa järjestyksessä perustuu. Hakemukseen on liitettävä asiakirja, johon täytäntöönpano perustuu. Hakemuksen ja asiakirjat saa ulosottoasiassa lähettää ulosottomiehelle postitse niin kuin asiakirjan lähettämisestä valtion hallintoviranomaiselle asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (74/54) säädetään.

Hakijalla, jolla ei ole vakinaista asuinpaikkaa Suomessa, pitää olla täällä asuva asiamies, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan täytäntöönpanoa koskevat tiedoksiannot ja ilmoitukset sekä haasteet. Jollei sellaista asiamiestä ole, ulosottoasiaa koskeva tiedoksianto ja ilmoitus lähetetään hakijalle 27 §:n 3 momentin mukaisesti, jos hänen osoitteensa tiedetään. Haaste ja haastehakemus sekä siihen liitetyt asiakirjat annetaan hakijalle tiedoksi siten kuin oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa säädetään.

— — — — — — — — — — — — — —

21 b §

Jos velallisella on omaisuutta eri paikkakunnilla tai jos täytäntöönpantava tuomio koskee eri paikkakunnilla olevia velallisia, on sen ulosottomiehen, jolla tuomio on täytäntöönpantavana, tarvittaessa pyydettävä muiden paikkakuntien ulosottomiehiltä virka-apua samanaikaisen täytäntöönpanon aikaansaamiseksi. Virka-avun pyytäjän on liitettävä pyyntöönsä oikeaksi todistamansa jäljennös siitä tuomion osasta, joka on tarpeellinen täytäntöönpanossa, ja täytäntöönpano voi tapahtua tämän jäljennöksen nojalla. Virka-avun pyytäjän on annettava ohjeet, jotka ovat tarpeen täytäntöönpanon rajoittamiseksi tuomittuun määrään.

22 §

Jos täytäntöönpantavaksi pyydetään tuomiota tai päätöstä, jolla on määrätty maksuvelvollisuus, ja saamisesta on velkakirja tai muu kirjallinen saamistodiste, on alkuperäinen todiste annettava ulosottomiehelle. Jos alkuperäisen saamistodisteen antaminen sen katoamisen tai muun syyn takia ei ole mahdollista, ulosottomies voi panna tuomion tai päätöksen täytäntöön alkuperäisen saamistodisteen puuttumisesta huolimatta, jollei saamistodiste ole juokseva velkakirja, vekseli tai shekki. Ulosottomiehen on kuultava velallista sopivalla tavalla, jollei se ole tarpeetonta. Kun maksuvelvollisuus on täytetty, ulosottomiehen on luovutettava hallussaan oleva saamistodiste velalliselle.

— — — — — — — — — — — — — —

23 §

— — — — — — — — — — — — — —

Jos tuomion täytäntöönpanoa muussa kuin 1 ja 2 momentissa mainitussa tapauksessa pyydetään jäljennöksen nojalla, ulosottomies voi vastaajaa tarvittaessa sopivalla tavalla kuultuaan päättää täytäntöönpanosta jäljennöksen nojalla.

— — — — — — — — — — — — — —

34 d §

Jos velallinen tai hänen 34 b §:ssä tarkoitettu edustajansa ei kehotuksen saatuaan täytä 33 tai 34 a §:n mukaista velvollisuuttaan, ulosottomies saa määrätä hänet täyttämään sen määräajassa sakon uhalla. Uhkasakko asetetaan ja tuomitaan maksettavaksi 39—41 §:n mukaisesti. Käräjäoikeuden päätös, jolla uhkasakko on tuomittu, pannaan kuitenkin 40 §:n 3 momentin estämättä täytäntöön, jollei muutoksenhakutuomioistuin, noudattaen soveltuvin osin mitä 9 luvun 14—18 §:ssä säädetään, toisin määrää.

39 §

Uhkasakko, jonka ulosottomies tämän lain nojalla asettaa, asetetaan markkamäärältään kiinteänä tai siten, että uhkasakon suuruus määräytyy ajan kulumisen mukaan (*juokseva uhkasakko*). Juokseva uhkasakko asetetaan määräämällä uhkasakolle kiinteä peruserä sekä lisäerä jokaista sellaista päätöksessä ilmoitettavaa ajanjaksoa (*uhkasakkojakso*) varten, jonka kuluessa tuomiota tai ulosottomiehen päätöstä ei ole noudatettu. Jos juokseva uhkasakko asetetaan kiellon rikkomisen varalta, voidaan lisäerä määrätä ajan kulumisen sijasta jokaisesta rikkomiskerrasta. Jollei ulosottolaista tai täytäntöönpantavana olevas-

ta tuomiosta muuta ilmene, uhkasakkoa asetettaessa noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä uhkasakkolain (1113/90) 6 §:n 3 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä säädetään.

Ulosottomies saa asettaa uuden uhkasakon, vaikka asianomaista ei ole tuomittu maksamaan aikaisemmin asetettua uhkasakkoa. Aikaisemmin asetettu uhkasakko kuitenkin raukeaa, jollei ulosottomies uutta uhkasakkoa koskevassa tiedoksiannossa samalla ilmoita asianomaiselle päätöksestään hakea käräjäoikeudelta aikaisemman uhkasakon tuomitsemista.

Ulosottomiehen päätökseen, joka koskee uhkasakon asettamista, ei saa hakea muutosta valittamalla. Ulosottomies voi oikaista uhkasakon asettamista koskevaa päätöstään noudattaen, mitä 9 luvun 1—3 §:ssä säädetään.

40 §

Ulosottolain 10 luvun 2 §:ssä tarkoitettu käräjäoikeus tuomitsee ulosottomiehen hakemuksesta maksettavaksi ulosottomiehen asettaman uhkasakon. Jos uhkasakko on asetettu täytäntöönpantavana olevassa tuomiossa, voi ulosottomies hakea tuomitsemista myös uhkasakon asettaneelta tuomioistuimelta.

Uhkasakko tuomitaan maksettavaksi, jos velvoitetta ei ole täytetty tai sitä on rikottu ilman pätevää syytä. Käräjäoikeus voi tuomita uhkasakon maksettavaksi, vaikka uhkasakon asettamista koskeva tuomio ei ole lainvoimainen. Uhkasakon tuomitsemisessa noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä uhkasakkolain 10 §:n 2 momentissa ja 11 §:ssä säädetään. Jos juokseva uhkasakko on asetettu määräämällä lisäerä jokaisesta rikkomiskerrasta, lisäerät raukeavat kolme kertaa uhkasakon peruserän ylittäviltä osilta niiltä rikkomiskerroilta, jotka on tehty ennen kuin päätös uhkasakon tuomitsemisesta tehdään.

Käräjäoikeuden päätös, jolla uhkasakko on tuomittu maksettavaksi, voidaan panna heti täytäntöön, vaikkei päätös ole saanut lainvoimaa, jollei muutoksenhakutuomioistuin noudattaen soveltuvin osin 9 luvun 14—18 §:n säännöksiä toisin määrää. Uhkasakon perimiseksi ulosmitattua omaisuutta ei kuitenkaan saa myydä ennen kuin päätös, jolla uhkasakko on tuomittu maksettavaksi, on lainvoimainen.

Uhkasakon tuomitsemista koskevan asian käsittelyssä tuomioistuimessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 10 luvun 13 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 17 §:ssä säädetään. Myös käräjäoikeus voi määrätä täytäntöönpanon keskeytettäväksi noudattaen soveltuvin osin, mitä 9 luvun 14—18 §:ssä säädetään.

41 §

Ennen uhkasakon asettamista ulosottomiehen on varattava vastaajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi, jollei se tuntuvasti vaikeuta täytäntöönpanoa. Ulosottomiehen päätös uhkasakon asettamisesta on annettava vastaajalle tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan tai haastetiedoksiantona, jollei tiedoksiantoa voida suorittaa 27 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Ennen 40 §:n 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen tekemistä ulosottomiehen on varattava vastaajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi, jos se on tarpeellista. Ulosottomiehen on ilmoitettava vaatimuksen tekemistä koskevasta päätöksestään vastaajalle.

4 luku

Ulosmittauksesta

7 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Eläke- tai sosiaalilainsäädännön nojalla määrättyyn tarkoitukseen suoritettavaa avustusta tai kustannusten korvausta ei saa ulosmitata. Ulosmittaamatta on jätettävä myös korvaus, joka suoritetaan kivusta ja särystä sekä henkisestä kärsimyksestä, viasta tai muusta pysyvästä haitasta taikka sairaanhoitokustannuksista, hautaamiskustannuksista tai muista henkilövahingosta aiheutuneista kuluista.

14 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Mitä tässä laissa säädetään alusrekisteriin merkitystä aluksesta, sovelletaan myös alusrakennusrekisteriin merkittyyn alukseen.

22 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Velkojan tulee tehdä myymistä koskeva hakemus sille ulosottomiehelle, joka 3 luvun 21 §:n perusteella on toimivaltainen. Jollei

velkoja ole pyytänyt omaisuuden myyntiä ulosottomieheltä, ulosottomiehen on peruutettava ulosmittaus velallisen tai omistajan pyynnöstä, jos tämä näyttää, että 1 momentissa tarkoitetun tuomion lainvoimaiseksi tulemisesta on kulunut vähintään kuusi kuukautta.

25 §

— — — — — — — — — — — — — —

Kun on olemassa vaara, että omistaja huonolla hoidolla tai muulla tavoin hävittää omaisuutta, ulosottomies voi velkojan vaatimuksesta määrätä toimitsijan ottamaan omaisuuden haltuunsa ja hoitamaan sitä. Ennen toimitsijan määräämistä ulosottomiehen on varattava omistajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä. Velkoja on velvollinen etukäteen maksamaan omaisuuden hoitamisesta aiheutuvat tarpeelliset kulut.

28 §

— — — — — — — — — — — — — —

Jos ulosmittaus kumotaan tai peruutetaan, on siitäkin ilmoitettava edellä mainitulle viranomaiselle sekä 22 §:n 3 momentissa tarkoitetulle velkojalle.

5 luku

Ulosmitatun omaisuuden rahaksi muuttamisesta

1 §

— — — — — — — — — — — — — —

Ulosottomies saa antaa ulosmitatun irtaimen omaisuuden myymisen sellaisen luotettavan huutokaupantoimittajan tehtäväksi, joka harjoittaa huutokauppojen toimittamista erityisessä huoneistossa. Myymisessä on noudatettava, mitä tässä luvussa säädetään. Myymisestä kertyneiden varojen tilityksestä säädetään asetuksella.

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

— — — — — — — — — — — — — —

Huutokaupasta on 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa ilmoitettava myös sille, joka yhdessä velallisen kanssa omistaa myytävän omaisuuden, vaikka yhteisomistajan osuutta ei olisikaan ulosmitattu.

21 §

— — — — — — — — — — — — — —

Edellä 2 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa on mainittava, että mahdolliset muistutukset sellaisia saatavia vastaan, jotka on ilmoitettu 24 §:n mukaisesti tai jotka käyvät ilmi asiakirjoista, on tehtävä asianosaiskeskustelussa.

24 §

Kun kiinteistö myydään, huutokaupantoimittajan on tarpeellisin osin luettava julki ulosmittauspöytäkirja tai 4 luvun 22 §:ssä tarkoitettu tuomio samoin kuin rasitustodistukset ja muut 16, 17 ja 21 §:ssä mainitut asiakirjat sekä kehotettava niitä, joilla on saaminen tai muu oikeus, ilmoittamaan mikä siitä on kiinteistöstä suoritettava tai muuten myymisessä huomioon otettava. Huutokaupantoimittajan tulee antaa myös läsnä oleville velkojille sekä velalliselle, jos tämä on saapuvilla, tilaisuus lausua mielipiteensä niistä saamisvaatimuksista, jotka on ilmoitettu tai jotka edellä mainituista asiakirjoista käyvät ilmi, samoin kuin myyntiehdoista.

— — — — — — — — — — — — — —

6 luku

Ulosmittauksesta kertyneitten varain tilityksestä ja jakamisesta

3 §

Milloin velkoja on pyytänyt ulosmitatusta omaisuudesta maksua 4 luvun 12 §:n mukaan eivätkä varat riitä kaikkien saatavien suorittamiseen tai velkojat sovi niiden jakamisesta, ulosottomiehen tulee laatia jaosta eri luettelo. Hänen tulee myös ilmoittaa velkojille, että luettelo on hänen ilmoittamastaan määräpäivästä alkaen 10 luvun 5 §:n mukaisen valitusajan ulosottomiehen luona nähtävänä. Jakaminen on tästä huolimatta toimitettava luettelon mukaan panttia tai takausta vastaan, milloin vakuus tämän luvun mukaan on asetettava.

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Jos riitaiselle tai ehdolliselle taikka 5 luvun 31 §:ssä tarkoitetulle saamiselle on laskettu jako-osa irtaimesta tai kiinteästä omaisuudesta, ulosottomiehen on pantava sen määrä erilleen ja talletettava 17 §:n mukaisesti. Ehdolliselle saamiselle laskettu jako-

osa pidetään erillään, kunnes ehto on täytetty tai lakannut olemasta. Jako-osa saamisesta, jota ei ole valvottu, on pidettävä erillään niin kuin 18 §:ssä säädetään. Jako-osa, joka on laskettu 5 luvun 31 §:n 2 momentissa tarkoitetulle saamiselle, pidetään erillään, kunnes kysymys velkojan oikeudesta on lopullisesti ratkaistu.

Riitautetun saatavan olemassaoloa tai sen etuoikeutta koskeva asia voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään. Jako-osa on pidettävä erillään niin kauan kuin täytäntöönpano on keskeytyneenä. Jos kannetta ei nosteta, jako-osa tilitetään luettelon mukaisesti taikka, jos jako-osan saajalle on annettu osoitus, jako-osa jaetaan 13 §:ssä tarkoitetuille velkojille.

Jos on riitautettu saatava, josta saamistodistetta ei ole näytetty, osoitus täytäntöönpanoriitakanteen nostamiseen voidaan antaa, jos velkoja ilmoittaa saatavansa 18 §:ssä säädetyssä määräajassa. Ulosottomiehen on tarvittaessa kuultava velallista sekä 13 §:ssä tarkoitettua velkojaa ennen jako-osan suorittamista.

Kiinnityksen kuolettaminen ei vaikuta velkojan oikeuteen saada jako-osa erilleen pannuista varoista.

24 §

Jollei toisin säädetä, ulosottomiehen on pidettävä virkavaraintilillä varat, joita muun kuin 17 §:ssä mainitun syyn vuoksi ei voida tilittää velkojalle. Jos kuitenkin virkavaraintilille on velkojan varalle kertynyt asetuksessa määrättyä suurempi rahamäärä, se on talletettava erikseen korkoa kasvamaan neljän viikon kuluttua mainitun rahamäärän kertymisestä. Erikseen talletetuille varoille maksettavan koron saa se, jolle varat tilitetään. Ulosottomiehen on säilytettävä velkojalle palautettava saamistodiste luotettavalla tavalla. Esteen poistuttua ulosottomies tilittää varat niihin oikeutetuille. Tarkemmat säännökset tässä luvussa tarkoitetusta talletusmenettelystä annetaan asetuksella.

Mitä 1 ja 4 momentissa säädetään, koskee myös ulosottomiehelle saapuneita varoja, joita lähettäjää tai asiaa koskevien merkintöjen virheellisyyden vuoksi ei ole voitu kohdistaa mihinkään ulosottoasiaan eikä myöskään palauttaa lähettäjälle.

— — — — — — — — — — — — — — —

Ulosmittauksesta kertyneet varat, joita ei nosteta kymmenen vuoden kuluessa niiden kertymisestä, menevät valtiolle korkoineen, jos varoille on korkoa tämän luvun mukaan maksettava. Jos saman ajan kuluessa kuitenkin osoitetaan, että tuomio tai päätös, johon täytäntöönpano on perustunut, on muuttunut tai kumottu taikka ei ole saanut lainvoimaa, tai ettei ole lopullisesti ratkaistu, kenellä on parempi oikeus varoihin, lasketaan siitä lukien uusi kymmenen vuoden määräaika.

25 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös varoja, joita 24 §:n 2 momentin mukaan ei voida tilittää velkojalle tai muulle varojen nostamiseen oikeutetulle.

7 luku

Turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpano

5 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Kun rahaa on pantu takavarikkoon, ulosottomies voi hakijan tai vastaajan pyynnöstä tallettaa sen erikseen luottolaitokseen. Talletukselle maksettavan koron saa se, jolle rahat maksetaan.

8 luku

Ulosottoasiain kuluista

4 §

Vastaaja on velvollinen maksamaan myös muun kuin 3 §:ssä tarkoitetun tuomion täytäntöönpanosta aiheutuneet kulut. Ulosottomiehen on perittävä tuomiota täytäntöön pannessaan kulut vastaajalta, jota on ensin tarvittaessa kuultava. Turvaamistoimen täytäntöönpanosta aiheutuvien kulujen maksamisesta säädetään oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 10 §:ssä.

Tässä pykälässä tarkoitettujen kulujen korvaamista koskeva asia voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään.

6 §

Ulosottomiehellä on oikeus vaatia hakijalta tarpeellisia täytäntöönpanokuluja varten ennakkoa. Pantaessa täytäntöön lainvoimaista tuomiota, jolla maksuvelvollisuus on määrätty, voidaan ennakkoa vaatia vain 3 luvun 28 §:ssä, 4 luvun 17 ja 25 §:ssä, 5 luvun 17 §:ssä sekä 7 luvun 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

7 §

Jos hakija on oikeutettu tekemään tai teettämään jotakin vastaajan kustannuksella, ulosottomies voi hakijan pyynnöstä määrätä, että kohtuulliset kulut peritään vastaajalta ennakolta joko yhdellä kertaa tai sitä mukaa kuin täytäntöönpano edistyy. Hakijan on esitettävä ulosottomiehelle kuluista luotettava kustannusarvio. Ulosottomiehen on varattava vastaajalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi kustannusarviosta, jollei se tuntuvasti vaikeuta täytäntöönpanoa. Täytäntöönpanon päätyttyä hakija on velvollinen esittämään selvityksen aiheutuneiden kulujen määrästä. Ulosottomies voi periä ennakkona liikaa suoritetun määrän takaisin hakijalta. Jos hakija laiminlyö selvityksen antamisen, ulosottomies voi periä takaisin kaikki suoritetut kulut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Lain 5 luvun 21 §:n 3 momentti ja 6 luvun 12 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta 9 päivänä lokakuuta 1931 annetun lain (281/31) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 2 §:n 1 momentti, 3 ja 4 §, 6 §:n 1 momentti ja 7 §,

näistä 1 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1429/92), seuraavasti:

1 §

Jos se, jolla on toiselta saatavana rahaa, arvopapereita tai asiakirjoja, kieltäytyy suoritusta vastaanottamasta taikka hänen poissaolonsa, sairautensa tai muu sellainen syy estää suorituksen, suoritusvelvollisella on oikeus tallettaa suoritettava lääninhallitukseen ja siten vapautua suoritusvelvollisuudestaan.

— — — — — — — — — — — — — — —

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu suoritusvelvollisuus koskee arvo-osuutta, suoritetaan talletus avaamalla arvo-osuusrekisterissä arvo-osuustili, jolle asianomaiset arvo-osuudet kirjataan. Tilin haltijaksi on merkittävä velkoja, jos velkoja on tiedossa, tai "tuntematon velkoja" ja tilille on merkittävä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu suorituspaikka sekä maininta siitä, että kysymys on suoritusvelvollisuudesta vapautumiseksi tehdystä suorituksesta. Arvo-osuusrekisterin pitäjän on heti tilin avaamisen jälkeen ilmoitettava talletuksesta suorituspaikan lääninhallitukselle tai, jos suorituspaikka ei ole tiedossa, Uudenmaan lääninhallitukselle. Mitä jäljempänä säädetään lääninhallituksesta, sovelletaan siihen lääninhallitukseen, jolle ilmoitus on tehty. Arvo-osuuksien siirtämiseen tililtä, velkojalle tehtävään ilmoitukseen sekä suoritusvelvollisuudesta vapautumiseen sovelletaan, mitä jäljempänä säädetään.

2 §

Sen, joka tahtoo 1 §:ssä mainitulla tavalla tallettaa suoritettavan, on ilmoitettava siitä kirjallisesti suorituspaikan lääninhallitukselle. Ilmoituksessa on mainittava syy, johon vaatimus suoritusvelvollisuuden täyttämises-

tä tallettamalla perustuu, sekä kaikki ne seikat, joiden tunteminen on tarpeen luovutettaessa talletettua siihen oikeutetulle.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Suoritusvelvollinen voi talletusta tehdessään pidättää itselleen oikeuden saada talletettu takaisin. Jos joku on lääninhallitukselta vaatinut talletettua itselleen, sitä ei kuitenkaan voida ilman hänen suostumustaan antaa suoritusvelvolliselle, ellei vaatimusta ole lainvoimaisesti hylätty.

4 §

Milloin tallettaminen on aiheutunut siitä, että kaksi tai useampi on vaatinut talletettua, lääninhallitus ei saa antaa sitä kenellekään heistä ennen kuin he ovat sopineet asiasta tai asia on lainvoimaisesti ratkaistu.

6 §

Lääninhallitukseen tämän lain nojalla talletetut varat on talletettava viipymättä luottolaitokseen. Luottolaitokseen talletetuille varoille maksettavan koron saa se, joka saa nostaa talletuksen. Jollei lääninhallituksessa ole varmaa säilytyspaikkaa, myös arvopaperit ja asiakirjat on säilytettävä luottolaitoksessa.

— — — — — — — — — — — — — —

7 §

Jollei talletettua ole annettu pois kymmenen vuoden kuluessa tallettamisesta, talletettaja saa sen takaisin, vaikkei hän olekaan pidättänyt itselleen 3 §:ssä mainittua oikeutta. Tallettajan on kuitenkin vaadittava talletettua lääninhallitukselta vuoden kuluessa mainitun määräajan päättymisestä. Muutoin talletettu menee valtiolle.

Jos kysymys oikeudesta talletettuun on tuomioistuimen tai välimiesten käsiteltävänä, kun kymmenen vuotta tallettamisesta on kulunut, lasketaan vuoden määräaika siitä, kun asia on lainvoimaisesti ratkaistu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Jos muualla laissa tai asetuksessa säädetään talletuksen suorittamisesta rahan, arvoosuuksien, arvopaperien tai asiakirjain talletamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi suoritusvelvollisuudesta annetun lain (281/31) mukaisesti taikka viitataan säännökseen tai siinä muutoin tarkoitetaan säännöstä, joka on korvattu tähän lakiin sisältyvällä säännöksellä, säännöksen asemesta on sovellettava sen tilalle tullutta säännöstä.

Laki

kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta 29 päivänä heinäkuuta 1977 annetun lain (603/77) 94 § ja

muutetaan 52 §:n 1—3 momentti, 68 § ja 79 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 52 §:n 1 ja 2 momentti 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1110/82), seuraavasti:

52 §

Hakijan on suoritettava kertakaikkinen korvaus tai, jos ennakkokorvausta on suoritettu, loppuosa korvauksesta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lunastuspäätös on julistettu, maksamalla korvaus korvauksensaajalle tai tämän määräämään rahalaitokseen taikka, jos korvaus on määrätty talletettavaksi, kiinteistön sijaintipaikan lääninhallitukseen.

Jos hakija on valittanut lunastuspäätöksestä, riidanalainen osa korvauksesta saadaan tallettaa kiinteistön sijaintipaikan lääninhallitukseen. Oikeudesta suorittaa korvaus tallet-

tamalla on lisäksi voimassa, mitä rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetussa laissa (281/31), jäljempänä maksutalletuslaki, säädetään. Talletetun korvauksen nostamisesta säädetään 70 §:ssä.

Kun korvaus talletetaan, hakijan on annettava lääninhallitukselle tarpeellisin osin jäljennös lunastuspäätöksestä.

— — — — — — — — — — — — — — —

68 §

Kun korvaus on talletettu 49 §:n nojalla, lääninhallituksen on annettava tallettamisesta tieto virallisessa lehdessä julkaistavalla yleistiedoksiannolla sekä kullekin asianomaiselle oikeudenhaltijalle, jonka osoite tiedetään, lisäksi erityistiedoksiantona.

Jos oikeudenhaltija haluaa käyttää oikeuttaan, hänen on tehtävä korvausta koskeva vaatimuksensa kolmen kuukauden kuluessa tallettamisesta tiedon saatuaan ja samalla esitettävä tarpeellinen selvitys oikeudestaan. Vaatimuksessa tarkoitettu korvaus on jaettava noudattaen soveltuvin kohdin, mitä ulosottolaissa säädetään ulosmitatun kiinteän omaisuuden myymisestä ja siinä kertyneiden varojen tilittämisestä ja jakamisesta. Jollei varojen jakamista ole vaadittu säädetyssä ajassa, lääninhallituksen on viipymättä suoritettava ne korvauksensaajalle.

Kun ennakkokorvaus on määrätty talletettavaksi 64 §:ssä tarkoitetulla tavalla haltuunottokatselmuksen joutuisan suorittamisen turvaamiseksi, lääninhallituksen on ennen 1 ja 2 momentissa säädettyihin toimenpiteisiin ryhtymistä varattava haltuunotetun omaisuuden omistajalle tilaisuus ennakkokorvauksen nostamiseen. Omistajalla on oikeus nostaa korvaus, jos hän osoittaa, ettei sen maksaminen hänelle loukkaa velkojien oikeutta ottaen huomioon, mitä 49 §:n 2 momentissa säädetään.

79 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Kun lääninhallituksen korvauksen jakamista koskeva ilmoitus on saapunut, tuomarin on, noudattaen mitä erikseen säädetään, ryhdyttävä toimenpiteisiin tästä aiheutuvien merkintöjen tekemiseksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin sekä kiinnityskirjaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

vesilain 11 luvun 15 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/61) 11 luvun 15 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 luku

Korvaukset

15 §

Milloin kertakaikkinen korvaus määrätään suoritettavaksi kiinteistön tai siihen kuuluvan alueen luovuttamisesta, kiinteään omaisuuteen perustetusta käyttöoikeudesta tai siihen tämän lain nojalla muutoin kohdistetusta toimenpiteestä ja kysymyksessä oleva omaisuus on saamisen taikka toistuvan raha- tai tavaratulon kantamisoikeuden panttina, tulee vesioikeuden samalla määrätä, että korvaus on päätöksen saatua lainvoiman talletettava lääninhallitukseen ja jaettava niin kuin ulosmitatun omaisuuden myyntihinnasta säädetään. Panttioikeuden haltijalla on talletettuun korvausmäärään yhtäläinen oikeus, kuin hänellä oli asianomaiseen kiinteistöön.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

vesistöhankkeiden johdosta suoritettavista tilusjärjestelyistä annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vesistöhankkeiden johdosta suoritettavista tilusjärjestelyistä 20 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (451/88) 17 §:n 2 momentti seuraavasti:

17 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Jos järjestelytoimenpiteen johdosta kiinteistön arvo alenee niin, ettei kiinteistö ole täytenä vakuutena niistä saamisista, joista se oli panttina ennen tilusjärjestelyn toimittamista, on järjestelyssä omistajalle määrätty korvaus korkoineen määrättävä talletettavaksi lääninhallitukseen. Talletettuun korvaukseen on panttioikeuden haltijalla sama oikeus kuin hänellä on ollut kiinteistöön. Jollei luovuttavan kiinteistön omistaja voi näyttää kaikkien panttioikeuksien haltijain antaneen hänelle lupaa talletetun korvauksen nostamiseen, on lääninhallituksen jaettava varat niin kuin kiinteän omaisuuden kauppahinnan jakamisesta ulosottolaissa säädetään.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

maanvuokralain 41 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä huhtikuuta 1966 annetun maanvuokralain (258/66) 41 § seuraavasti:

41 §

Milloin tontinvuokraoikeus on kiinnityksen perusteella saamisen tai muun oikeuden vakuutena, on kiinnityksen haltijalla yhtäläinen oikeus tässä laissa tarkoitettuun lunastukseen tai korvaukseen kuin hänellä muuten olisi ollut itse pantin esineeseen. Lunastus tai korvaus voidaan maksaa vuokramiehelle ainoastaan siinä tapauksessa, että hän on antanut sellaisen vakuuden, jonka kiinnityksen haltija on hyväksynyt, tai että kiinnityksen haltija on antanut maksamiseen suostumuksensa. Muussa tapauksessa määrä on talletettava lääninhallitukseen, jonka on se laillisesti jaettava.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

muinaismuistolain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 17 päivänä kesäkuuta 1963 annetun muinaismuistolain (295/63) 7 §:n 3 momentti seuraavasti:

7 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Milloin kiinteistö, jolla suoja-alue sijaitsee, on saamisen tai toistuvan raha- tai tavaratulon kantamisoikeuden panttina, on korvaus, josta edellä tässä pykälässä säädetään, talletettava lääninhallitukseen ja jaettava niin kuin ulosmitatun omaisuuden myyntihinnasta säädetään. Panttioikeuden haltijalla on talletettuun korvausmäärään yhtäläinen oikeus kuin kiinteistöön. Tallettamista ei saa kuitenkaan toimittaa, jos esitetään panttioikeuden haltijan suostumus korvauksen tallettamatta jättämiseen taikka jos korvattavan edun vähäisyyden vuoksi tai muusta sellaisesta syystä haitan ei ole katsottava sanottavasti heikentäneen vakuuden arvoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

Suomen ja ulkomaan viranomaisten yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä sekä ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta eräissä tapauksissa annetun lain 17 ja 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Suomen ja ulkomaan viranomaisten yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä sekä ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta eräissä tapauksissa 10 päivänä kesäkuuta 1921 annetun lain (171/21) 17 §:n 1 ja 3 momentti sekä 18 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 17 §:n 1 ja 3 momentti 22 päivänä huhtikuuta 1988 annetussa laissa (737/88) ja 18 §:n 1 ja 2 momentti 18 päivänä helmikuuta 1927 annetussa laissa (49/27), sekä

lisätään 18 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 18 päivänä helmikuuta 1927 ja 22 päivänä huhtikuuta 1988 annetuilla laeilla, uusi 4 momentti seuraavasti:

17 §

Edellä 16 §:ssä tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanoa pyydetään, jollei vieraan valtion kanssa ole toisin sovittu, käräjäoikeudelta joko diplomaattista tietä tai siten, että asianosainen jättää suoraan käräjäoikeudelle hakemuksen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Jos asiakirja on laadittu muulla kielellä kuin suomeksi tai ruotsiksi, on hakemukseen liitettävä oikeaksi todistettu käännös siitä jommalle kummalle näistä kielistä, jollei käräjäoikeus myönnä tästä poikkeusta.

18 §

Käräjäoikeuden on ratkaistava pyyntö asianosaisia kuulematta. Jos hakemus on tehty 17 §:ssä säädetyllä tavalla, käräjäoikeuden on määrättävä päätös pantavaksi täytäntöön. Päätös pannaan tällöin täytäntöön niin kuin Suomen tuomioistuimen lainvoiman saanut tuomio, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

Asianosaisen pyynnöstä käräjäoikeuden tulee myös vahvistaa päätöksen kääntämisestä ja käännöksen oikeaksi todistamisesta aiheutuneiden kustannusten määrä sekä määrä-

tä kustannukset perittäviksi ulosottotoimin samalla tavoin kuin 1 momentissa oikeudenkäyntikuluista säädetään.

— — — — — — — — — — — — — —

Täytäntöönpanopyyntöä koskevan hakemuksen käsittelee sen paikkakunnan käräjäoikeus, jonka tuomiopiirissä täytäntöönpano voi tapahtua. Asian käsittelyssä on soveltuvin osin noudatettava, mitä hakemusasioiden käsittelystä yleisessä alioikeudessa annetussa laissa (307/86) säädetään, jollei tässä laissa tai vieraan valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa toisin säädetä tai määrätä. Jollei päätöksen antamisesta ole ilmoitettu hakijan vastapuolelle mainitun lain 16 §:n mukaisesti, hänellä on oikeus hakea päätökseen muutosta tyytymättömyyttä ilmoittamatta 30 päivän kuluessa siitä lukien, kun hän oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 15 §:n 1 momentin mukaisesti on saanut tiedon päätöksestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

Pohjoismaiden kesken tehdyn yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa tarkoittavan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Pohjoismaiden kesken tehdyn yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa tarkoittavan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja sopimuksen soveltamisesta 28 päivänä lokakuuta 1977 annetun lain (881/77) 2 § seuraavasti:

2 §

Milloin Suomessa annetun tuomion tai muun ratkaisun taikka täällä tehdyn sovinnon perusteella 1 §:ssä tarkoitetun sopimuksen nojalla halutaan täytäntöönpanoa Islannissa, Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa, on jokainen käräjäoikeus velvollinen pyynnöstä antamaan todistuksen ratkaisun tai sovinnon täytäntöönpanokelpoisuudesta Suomessa taikka, milloin ratkaisu koskee lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen taikka tapaamisoikeutta, todistuksen siitä, voiko ratkaisu olla täytäntöönpanon perusteena Suomessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien pohjoismaisten tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien pohjoismaisten tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 21 päivänä heinäkuuta 1977 annetun lain (588/77) 10 §:n 1 ja 6 momentti, 11 §:n 1 ja 3 momentti sekä 14 §, ja

lisätään 11 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

10 §

Täytäntöönpanoa koskeva hakemus osoitetaan käräjäoikeudelle.

— — — — — — — — — — — — — —

Asiakirjaan, joka on laadittu muulla kuin suomen, norjan, ruotsin tai tanskan kielellä, on liitettävä oikeaksi todistettu käännös jollekin näistä kielistä, jollei käräjäoikeus myönnä tästä poikkeusta.

11 §

Päätös täytäntöönpanoa koskevaan hakemukseen annetaan vastapuolta kuulematta, jollei käräjäoikeus toisin määrää.

— — — — — — — — — — — — — —

Jollei tämän lain mukaista täytäntöönpanoa koskevaan hakemukseen voida heti suostua, käräjäoikeus voi hakijan vaatimuksesta välittömästi määrätä ryhdyttäväksi sellaiseen oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettuun toimenpiteeseen, joka on tarpeen hakijan oikeuden turvaamiseksi.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan hakemuksen käsittelyssä käräjäoikeudessa soveltuvin osin hakemusasioiden käsittelystä yleisessä alioikeudessa annettua lakia (307/86). Täytäntöönpanoa koskeva hakemus käsitellään käräjäoikeuden kansliassa, jollei asiassa kuulla todistajaa tai muuta henkilöä henkilökohtaisesti. Jos käräjäoikeuden päätöksen antamisesta ei ole ilmoitettu hakijan vastapuolelle mainitun lain 16 §:n mukaisesti, hänellä on oikeus hakea päätökseen muutosta tyytymättömyyttä ilmoittamatta 30 päivän kuluessa siitä lukien, kun hän on oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 15 §:n 1 momentin mukaisesti saanut tiedon päätöksestä.

14 §

Käräjäoikeuden myönnettyä oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitetun turvaamistoimenpiteen kanteen nostaminen Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan tuomioistuimessa on tuon toimenpiteen pysyvyyttä mainitun luvun 6 §:n nojalla harkittaessa katsottava Suomen tuomioistuimessa tapahtuneen kanteen nostamisen veroiseksi, jos ulkomailla vireille pannussa oikeudenkäynnissä annettava tuomio tämän lain mukaan voi tulla voimaan Suomessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

Itävallassa annettujen yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Itävallassa annettujen yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun lain (342/88) 12 §:n 1 ja 3 momentti sekä 13 ja 16 § sekä

lisätään lakiin uusi 13 a § seuraavasti:

12 §

Tuomion täytäntöönpanoa pyydetään kirjallisesti käräjäoikeudelta.

— — — — — — — — — — — — — —

Asiakirjoihin, joita ei ole laadittu suomen tai ruotsin kielellä, on liitettävä käännös jommalle kummalle näistä kielistä, jollei käräjäoikeus myönnä tästä poikkeusta.

13 §

Päätös täytäntöönpanoa koskevasta hakemuksesta annetaan vastapuolta kuulematta, jollei käräjäoikeus erityisestä syystä toisin määrää.

Jollei hakemukseen voida heti suostua, käräjäoikeus voi hakijan vaatimuksesta määrätä ryhdyttäväksi sellaiseen oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettuun toimenpiteeseen, joka on tarpeen hakijan oikeuden turvaamiseksi.

Kun käräjäoikeus on suostunut täytäntöönpanohakemukseen, on päätös ja siihen liitetyt asiakirjat viran puolesta toimitettava täytäntöönpanoa varten toimivaltaiselle ulosottomiehelle, jollei hakija ole pyytänyt, että päätös toimitetaan hänelle.

13 a §

Täytäntöönpanoa koskevan hakemuksen käsittelee sen paikkakunnan käräjäoikeus, jonka tuomiopiirissä täytäntöönpano voi tapahtua. Jollei tässä laissa tai vieraan valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa toisin säädetä tai määrätä, noudatetaan hakemuksen käsittelyssä käräjäoikeudessa soveltuvin osin hakemusasioiden käsittelystä yleisessä alioikeudessa annettua lakia (307/86). Täytäntöönpanoa koskeva hakemus käsitellään käräjäoikeuden kansliassa, jollei asiassa kuulla todistajaa tai muuta henkilöä henkilökohtaisesti. Jos käräjäoikeuden päätöksen antamisesta ei ole ilmoitettu hakijan vastapuolelle mainitun lain 16 §:n mukaisesti, hänellä on oikeus hakea päätökseen muutosta tyytymättömyyttä ilmoittamatta 30 päivän kuluessa siitä lukien, kun hän on oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 15 §:n 1 momentin mukaisesti saanut tiedon päätöksestä.

16 §

Käräjäoikeuden myönnettyä oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitetun turvaamistoimenpiteen on kanteen nostaminen Itävallan tuomioistuimessa tuon toimenpiteen pysyvyyttä oikeudenkäymiskaaren mainitun luvun 6 §:n nojalla harkittaessa katsottava Suomen tuomioistuimessa tapahtuneen kanteen nostamisen veroiseksi, jos Itävallassa vireille pannussa oikeudenkäynnissä annettava tuomio tämän lain mukaan voi tulla voimaan Suomessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

konkurssisäännön 54 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä marraskuuta 1868 annetun konkurssisäännön 54 § sellaisena kuin se on muutettuna 13 päivänä kesäkuuta 1929 ja 26 päivänä huhtikuuta 1991 annetuilla laeilla (242/29 ja 759/91), seuraavasti:

54 §

Jos konkurssipesässä on tavaraa, jonka ilmoitetaan olevan toisen omaa ja joka voidaan erottaa velallisen omaisuudesta, uskottujen miesten on pantava omaisuus talteen. Jos omistajan oikeus on riidaton, uskottujen miesten on luovutettava tavara hänelle niiden ehtojen täyttämistä vastaan, joihin hänet voidaan katsoa velvolliseksi. Jos omistajan vaatimuksesta huolimatta uskotut miehet eivät luovuta tavaraa, omistajan on, jollei hän tahdo valvoa vaatimustaan konkurssissa, vaadittava tavaraa haasteen nojalla oikeudessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

ennakkoperintälain 29 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 29 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1559/95), seuraavasti:

29 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Lääninhallitus ja poliisi ovat velvollisia antamaan veroviranomaisille virka-apua tarkastusten toimittamisessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

arvonlisäverolain 216 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 216 § seuraavasti:

216 §

Lääninhallitus ja poliisi ovat velvollisia antamaan veroviranomaisille tarpeellista virka-apua. Lääninhallituksella on myös oikeus veroviranomaisen esityksestä uhkasakolla velvoittaa se, joka ei ole noudattanut 168 ja 169 §:n nojalla annettua kehotusta, täyttämään velvollisuutensa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

merimieseläkelain 58 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 58 §:n 1 momentti seuraavasti:

58 §

Jos sosiaali- ja terveysministeriö havaitsee eläkekassan menetelleen lainvastaisesti, ministeriö voi kieltää virheellisen päätöksen täytäntöönpanon. Jos päätös on jo pantu täytäntöön, ministeriö voi velvoittaa eläkekassan ryhtymään toimenpiteisiin oikaisun aikaansaamiseksi. Kiellon tai kehotuksen tehosteeksi ministeriö voi asettaa uhkasakon. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei saa hakea muutosta valittamalla. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Uudenmaan lääninhallitus.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

asumisoikeusasunnoista annetun lain 38 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asumisoikeusasunnoista 16 päivänä heinäkuuta 1990 annetun lain (650/90) 38 §:n 3 momentti seuraavasti:

38 §

Purkamisilmoitus

— — — — — — — — — — — — — — —

Purkamisilmoituksesta käy myös haaste asumisoikeuden haltijan häätämisestä asumisoikeussopimuksen purkamisen johdosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Laki

kaivoslain 15 ja 65 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä syyskuuta 1965 annetun kaivoslain (503/65) 15 §:n 3 momentti ja 65 §:n 2 momentti seuraavasti:

15 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Muun valtaajan kuin valtion, kunnan tai seurakunnan on, jos valtausalueeseen kuuluvan tai siihen rajoittuvan alueen omistaja tai haltija vaatii, ennen tutkimustöiden aloittamista asetettava asianomaiselle vakuus kaikista korvauksista, jotka hän 1 momentin mukaan on velvollinen suorittamaan. Jos vakuudesta ei sovita, on lääninhallituksen se vahvistettava.

— — — — — — — — — — — — — — —

65 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Kun 1 momentissa mainittu vaatimus on tehty tai sitä tarkoittava haaste otettu, on tuomioistuimen virallisen syyttäjän hakemuksesta kiellettävä työ valtausalueella tai kaivospiirissä, kunnes asia on lainvoimaisesti ratkaistu tai tuomioistuin sitä ennen toisin määrää.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

hovioikeuslain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun hovioikeuslain (56/94) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Hovioikeuden tehtävät

Hovioikeus käsittelee valitukset ja kantelut käräjäoikeuden ratkaisuista.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

varallisuusoikeudellisista oikeustoimista annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varallisuusoikeudellisista oikeustoimista 13 päivänä kesäkuuta 1929 annetun lain (228/29) 17 §:n 2 momentti seuraavasti:

17 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Hakemus valtuuttamisasiakirjan tehottomaksi julistamisesta tehdään hakijan asuinpaikan käräjäoikeudelle. Jos hakijalla ei ole asuinpaikkaa Suomessa, hakemus voidaan tehdä hakijan oleskelupaikan tai Helsingin käräjäoikeudelle. Jos hakemukseen suostutaan, käräjäoikeuden on julkaistava virallisessa lehdessä kuulutus, jonka mukaan asiakirja tulee tehottomaksi määräajan kuluttua. Määräaika voidaan panna enintään 14 päiväksi siitä, kun kuulutus on julkaistu virallisessa lehdessä. Heti määräajan päätyttyä käräjäoikeuden on julistettava valtakirja tehottomaksi, jollei estettä ole. Käräjäoikeus voi myös tarvittaessa hakijan kustannuksella julkaista kuulutuksen kerran tai useammin jossain sanomalehdessä ennen kuin se julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

maksuttomasta oikeudenkäynnistä annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maksuttomasta oikeudenkäynnistä 2 päivänä helmikuuta 1973 annetun lain (87/73) 9 §:n 1 momentti seuraavasti:

9 §

Maksuttoman oikeudenkäynnin saanut vapautuu täytäntöönpanoa hakiessaan velvollisuudesta suorittaa tuomion tai päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuvia valtiolle suoritettavia ulosottomaksuja ja lain mukaan etukäteen perittäviä kuluja. Kaikki välttämättömät täytäntöönpanokulut suoritetaan valtion varoista, milloin niitä ei voida saada vastapuolelta perityiksi.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Siirtymäsäännökset annetaan erikseen lailla.

Laki

holhouslain 76 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1898 annetun holhouslain 76 § seuraavasti:

76 §

Päätös sakosta tai uhkasakosta, johon tämän lain nojalla tuomitaan, pannaan täytäntöön ulosottolain 3 luvun 40 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Laki

verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/61) 9 §:n 5 momentti seuraavasti:

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Kun ulosmittaus on toimitettu, toimitusmiehen tulee ulosottolain 10 luvun 11 §:ssä säädetyn valitusosoituksen ohella antaa osoitus siitä, mitä perustevalituksen ja keskeytyshakemuksen tekemisessä on noudatettava sekä mikä seuraamus on säädetty laiminlyömisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Laki

vapaaehtoisista huutokaupoista annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vapaaehtoisista huutokaupoista 22 päivänä maaliskuuta 1898 annetun asetuksen 6 § seuraavasti:

6 §

Vapaaehtoisessa huutokaupassa kiinteän omaisuuden taikka rekisteröitävän aluksen tai osuuden sellaisesta aluksesta huutanut on oikeutettu sen jälkeen kun omistusoikeuden siirtymiselle pannut ehdot on täytetty, toimitusmieheltä saamaan kauppakirjan huutamalleen, sekä, jollei myyjä itse ole toimitusmiehenä, tämän antaman valtakirjan, joka oikeuttaa myymisen toimittamiseen. Jos toimitusmies kieltäytyy kauppakirjaa antamasta, tuomioistuimen tulee velvoittaa hänet siihen. Muutoin on voimassa, mitä ulosottolain 3 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Laki

sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta 20 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain (318/63) 7 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (869/84), seuraavasti:

7 §

Ulosottomies saa antaa tässä laissa tarkoitetun täytäntöönpanon avustavan ulosottomiehen tehtäväksi. Avustavasta ulosottomiehestä on tällöin voimassa ulosottolain 1 luvun 5 §:ssä mainituin rajoituksin, mitä ulosottomiehestä säädetään, ja hänellä on oikeus haastaa sakotettu muuntorangaistuksen määräämistä koskevaan oikeudenkäyntiin sekä muuntorangaistuksen määräämisen jälkeen ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tuomitun toimittamiseksi rangaistustaan suorittamaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Laki

kiinteistönmuodostamislain 288 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun kiinteistönmuodostamislain (554/95) 288 §:n 1 momentti seuraavasti:

288 §

Maksettavaksi erääntynyt korvaus korkoineen saadaan ulosottaa toimitsijan tai asianosaisen pyynnöstä korvausta osoittavasta toimituskirjasta annetun jäljennöksen tai otteen perusteella noudattaen, mitä ulosottolaissa säädetään lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanosta.

— — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Laki

välimiesmenettelystä annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan välimiesmenettelystä 23 päivänä lokakuuta 1992 annetun lain (967/92) 43 §:n 3 momentti ja 55 §:n 1 momentti seuraavasti:

43 §

— — — — — — — — — — — — — —

Ennen kuin 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen suostutaan, on täytäntöönpanon hakijan vastapuolelle varattava tilaisuus tulla kuulluksi, jollei siihen ole erityistä estettä. Asia käsitellään käräjäoikeuden kansliassa, jollei asiassa kuulla todistajaa tai muuta henkilöä henkilökohtaisesti.

55 §

Ennen kuin ulkomailla annettu välitystuomio määrätään pantavaksi täytäntöön, tuomioistuimen on varattava hakijan vastapuolelle tilaisuus tulla kuulluksi, jollei siihen ole erityistä estettä. Asia käsitellään käräjäoikeuden kansliassa, jollei asiassa kuulla todistajaa tai muuta henkilöä henkilökohtaisesti.

— — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1996